

DŘEVSTOCK 2025, 16.srpna

Účinkující:

- 01 KELT, tradiční „keltské“ písně
- 02 Honza KUSOVSKÝ & Pavel ŠKORPIL, s dudáky po Čechách
- 03 JANA & MIKI & ELI, trempske písně 1.republiky
- 04 RINGO, autorská trempska píseň
- 05 JANNÁDA, entický folk z Járových rovů
- 06 TRHNI SI SMYČCEM, komorní duo z Heřmáněk
- 07 HANUŠ VELEBNÝ & Pegi Kmínek, sousedský blues-folk
- 08 PEGI KMÍNEK & Consilium Abeundi, dřevčický blues s trochou funky
- 09 PRIMITIFFS, veselý rock o smutných věcech
- 10 DRIVE HOME, vyzrálý art-rock z Heřmáněk
- 11 TŘI A PĚT MINUT, psychedelic rock z Prahy, ale tady jako doma
- 12 PSÍ SMEČKA, jam-session (lidská i hudební improvizace)

Loni jsem se v reportáži z DřevStocku zabýval celkovými dojmy a nezbyl prostor pro komentář k jednotlivým produkcím, pro letošek bych tento dluh účinkujícím rád splatil, což si ale vzhledem k jejich zvýšenému počtu vyžádá mírně větší rozsah reportáže.

Po mém krátkém úvodu, doprovázeném vlastní skladbou „DřevStock“, se nástrojů a mikrofonů chopila trempska kapela KELT (*foto 01*), aby tentokrát v pětičlenném obsazení s příjemným drivem předvedla návštěvníkům svoje pojetí tradičních irských a námořnických písní. Po Čechách 19.století nás pásmem

01

lidových písní následně provedli DU-DÁCI Honza KUSOVSKÝ a Pavel ŠKORPIL (*foto 02*). Jak se zpívá v jedné lidové písni, dudáci byli vždycky vzácnost, a DřevStock se může pyšnit tím, že mívá hned dva. I trempske písně 1.republiky dávno zlidověly,

02

03

ROVERSKÁ SOSNA

a že jsou už do jisté míry nesmrtelné, nás přesvědčilo jejich podání hned tří-generačním triem JANA & MIKI & ELI (foto 03). Zpívající akordeonista Miki písňe uváděl edukativním komentářem o jejich původu a osudu jejich autorů. Trempské písňe současné, tedy autorské, předvedl další tremp - RINGO (foto 04). Další dvě vystoupení byla opět oživena ženskou krásou. Folkové písňe tria JANNÁDA (foto 05) vynikají něžnou poetikou, a proto bylo překvapením, jak

04

05

06

07

08

nečekaně souzněly s nástrojem dříve nebývalým – bicí soupravou. Ádovým písňím tradičně nechyběl nádherný ženský hlas ani příčná flétna. Lyričností a obrazotvorností vynikají i texty následujících účinkujících, Alžběty a Tomáše Randusových z Heřmáněk. Pod jménem TRHNI SI SMYČCEM (foto 06) všechny potěšili hravým dialogem houslí a violy, hlasů zpěvných i deklamujících. Vzhledem k ohlasu si zdárnou premiéru na DřevStocku užil Hanuš VELEBNÝ (foto 07) ze Zátyní za doprovodu mojí bezpražcové baskytary, která zvukově doplňovala Hanušovo ukulele. Brilantní Hanušovy texty jsou ze života natolik, že se sarkasticky vypořádávají i se stářím a smrtí. Poté jsem odložil basu a s kytarou zahájil svůj blok. Na třetí píseň se ke mně přidali baskytarista Martin Kmínek a trumpetista Jirka Alexa, abychom jakožto trio CONSILIUM ABEUNDI (foto 08) předvedli pestrou směs nálad na pomezí folku, blues a jazz-rocku. Tímto vystoupením se uzavřelo pásmo tří představení zdejších

obyvatel, aby zahráli též „přespolní“. Na pražské kapele PRIMITIFFS (foto 09) byla cítit vyhranost, bravura a jasný až osvěžující názor v hudbě i textech. Tím se festivalěk překulil do závěrečného rockového bloku. Jako druzí rockeři se představili už čtvrtí místní – heřmánečtí DRIVE HOME (foto 10). V kontrastu s předešlým přímočarým big-beatem zazněl umělecky ambiciózní art-rock, který škálou nálad v hudbě i textech připomněl neskutečně plodná léta sedmdesátá. Další polohu rocku přiblížili též víceméně zdejší TŘI A PĚT MINUT (foto 11). Přes své mládí psychedelickou náladou připomněli jeho ještě starší éru, zlatá léta šedesátá, kdy se odehrál původní WoodStock. Vše přirozeně vyústilo v poslední, již dvanácté „show“, společný jam-session, zvaný PSÍ SMEČKA (foto 12)

*foto: 01, 03, 04, 05, 06, 07, 09 Medvěd Q,
02, 08, 10, 11, 12 Zuzka*

(však se mě také jeden z místních u pípy zeptal – „už budou štěkat?“). Byl nebývale rozsáhlý množstvím zúčastněných a plynul bez hluchých míst, skoro k neuvěření, že to byla improvizace. Velký díl na pohodě celého „dne míru a hudby“ mělo nazvučení, byť skromnými prostředky a péčí členů kapely Tři a pět minut. V duchu společné radosti i jiní muzikanti půjčili ostatním, co na rozdíl od nich nezapomněli.

Od motta „rádi a zdarma vám zahrají“ nehodláme ani do budoucna ustoupit, to nevídané kouzlo by se vytratilo. Někdo by řekl - „amatérské“, ale ta všudypřítomná lidskost tu je k nezaplacení...

Pegi Kmínek as. Ant.Dejmek